

“मीठे बच्चे— अब श्रीमत अनुसार मन र बुद्धिलाई भट्काउन बन्द गर, एक बाबा सँग सम्बन्ध जोडेर बुद्धियोग लगायौ भने बन्धन समाप्त हुन्छ।”

प्रश्न:— बाबाले संगममा तिमीलाई कुनचाहिँ पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ, जुन सारा कल्पमा हुँदैन?

उत्तर:— बन्धनहरूबाट बुद्धियोग निकालेर सम्बन्ध सँग बुद्धियोग जोड्ने पुरुषार्थ अहिले बाबाले तिमीलाई गराउनुहुन्छ। यतिबेला नै एकातिर तिमीलाई सम्बन्धले तान्छ भने अर्कोतिर बन्धनले। यो युद्ध चलिरहन्छ। आसुरी बन्धनद्वारा ईश्वरीय सम्बन्धमा आउने यही समय हो किनकि ईश्वरलाई यथार्थ रूपबाट तिमीले अहिले चिन्दछौ। ईश्वरलाई सर्वव्यापी भन्नाले सम्बन्ध जुट्नुको सट्टा टुट्छ, बुद्धि विपरीत हुन्छ त्यसैले यथार्थ पहिचान मिलेपछि सम्बन्धमा आउने पुरुषार्थ गर।

गीत:— धीरज धर मनुआ...

ओम् शान्ति। मनुष्यको मन र बुद्धि अर्थात् आत्माको जुन मन र बुद्धि छ, त्यो अनेक प्रकारको भ्रममा भट्किरहन्छ। यहाँ तिमी बच्चाहरूले अनेक प्रकारको भट्काइबाट छुट्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। आत्माको भन्दा मेरो मन भट्किन्छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई भट्कने आवश्यकता छैन। आधाकल्प तिमी मन बुद्धि भट्किँदा-भट्किँदा हैरान भएको छ। अब श्रीमत अनुसार मन बुद्धिलाई भट्काउन बन्द गर। एकातिर बुद्धिको योग लगाऊ। देह-अभिमानमा आएर धेरै भट्कियो। अनेक प्रकारका मित्र सम्बन्धी आदिको बन्धन हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— ती सबैलाई छोड, एक सँग सम्बन्ध जोड। भन्दछन्— मेरो मन धेरै भट्कन्छ। एकको सम्बन्धमा जुट्न सक्दैन। म चाहन्छु पनि यस्ता मीठा-प्यारा बेहदको सुख दिनेवाला बाबा सँग राम्ररी योग राखूँ, कहीं पनि बुद्धि नभट्कियोस्। बाबा भन्नुहुन्छ— आधा कल्प देखि आसुरी मतमा भट्किँदा-भट्किँदा तिमी हैरान भएका छौ। अब यसरी भट्किन छोडिदेऊ। म आत्मा हुँ, यो बिसिनाले सम्झन्छन्— म देह हुँ, अनि देह सँग सम्बन्ध हुन्छ। बाबाले यसो भन्नुहुन्न तोडिदेऊ। तिमी यस मृत्युलोकको बन्धनमा रहेर पनि ईश्वरीय सम्बन्धलाई याद गर। यो हो बन्धन, त्यो हो सम्बन्ध। बन्धन हुन्छ दुःखको। सम्बन्ध हुन्छ सुखको। बन्धन र सम्बन्ध दुवै अलग-अलग हुन्। बन्धन शब्द पुरानो दुनियाँ सँग, सम्बन्ध शब्द नयाँ दुनियाँ सँग लाग्छ। अब तिमी नयाँ दुनियाँको मालिक बन्नेवाला छौ त्यसैले नयाँ दुनियाँ सँग सम्बन्ध जोड। यस बन्धनमा रहेर पनि सम्बन्धको लागि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। सम्बन्ध को सँग राख्नु पर्छ? यस्तो त कोही छैन जसले भनोस् मनमनाभव, मध्याजी भव। बेहदका बाबाद्वारा र बेहदको सुखको वर्सा सँग सम्बन्ध राख। बाबाले नै यो सम्बन्ध जुटाउनुहुन्छ। जब तिमी बन्धनमा हुन्छौ, तिमीलाई पुरुषार्थ गराउने कुनै मनुष्य हुँदैन। एकै बाबा हुनुहुन्छ, जसले बन्धनबाट छुटाएर सम्बन्धमा लैजानुहुन्छ। बन्धन हुन्छ मायाको राज्यमा, सम्बन्ध हुन्छ रामराज्यमा वा ईश्वरीय राज्यमा, त्यसलाई ईश्वरीय राज्य र यसलाई आसुरी राज्य भनिन्छ किनकि सत्ययुगलाई ईश्वरले स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यसमा उच्च पद पाउनको लागि तिमी बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ

गराइरहुनु हुन्छ। अहिले तिमी संगमयुगमा छौ। केवल संगममा मात्रै सम्बन्धको पुरुषार्थ हुन्छ, अरु कुनै युगमा यो पुरुषार्थ हुँदैन।

बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर बन्धनबाट छुटाएर सम्बन्धमा बुद्धियोग लगाउँछु। सत्ययुगमा नयाँ सम्बन्धको प्रारम्भ अहिलेको पुरुषार्थबाट मिल्छ। कसैले सम्बन्धलाई जान्दैन जान्दैन भने पुरुषार्थ कसरी गर्छ। यो त अवश्य हो, एकातिर सम्बन्धले तान्छ, अर्कोतिर बन्धनले तान्छ। यो लडाईं हुन्छ। सत्ययुग, त्रेतामा सम्बन्धको कुरा हुँदैन। द्वापर, कलियुगमा पनि सम्बन्धको कुरा हुँदैन। संगममा मात्रै सम्बन्ध र बन्धनको ध्यान हुन्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ— आसुरी बन्धनद्वारा ईश्वरीय सम्बन्धमा गइरहेका छौं। संगम हो नै पुरुषार्थको युग। तिमीलाई नै बन्धन र सम्बन्धको बारेमा थाहा छ। आसुरी बन्धनमा रावणले ल्यायो। ईश्वरले फेरि ईश्वरीय सम्बन्धमा लैजानुहुन्छ। बाबाले तिमी बुद्धियोग आफू सँग जोड्नुहुन्छ, जसद्वारा तिमी स्वर्गको मालिक बन्छौ। भक्तिमा जुन पुरुषार्थ गर्छन्, त्यो हो अयथार्थ। यथार्थ पुरुषार्थ परमपिता परमात्माले मात्रै गराउनु हुन्छ। सर्वव्यापीको ज्ञानद्वारा परमात्मा सँग सम्बन्ध हुन सक्दैन, अझै टुट्छ। अहिले तिमीले एक बाबा सँग बुद्धियोग जोडेका छौ र स्वर्ग वैकुण्ठको राजाईको लागि तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। शास्त्रहरूमा त भगवानुवाच अर्जुनको लागि लेखिदिएका छन्। केवल एक अर्जुन कहाँ हुन् र। भगवान्ले त राजयोग धेरैलाई सिकाउनुभयो। नत्र स्वर्गको राजधानी कसरी स्थापना हुन्छ? दुनियाँमा यस्तो कुनै मनुष्य छैन, जसले भनोस् मैले भविष्य जन्म-जन्मान्तरको लागि पुरुषार्थ गर्छु। यो केवल तिमी ब्राह्मणले मात्रै गर्न सक्छौ। यो निश्चय छ— ड्रामा अनुसार हाम्रो दैवी राजधानी वास्तवमा स्थापना हुनु नै छ। हामीले नचाहे पनि अवश्य हुन्छ। स्थापना नहोस्, असम्भव छ। ड्रामाले अवश्य स्थापना गराउँछ। ड्रामाले हामीलाई अवश्य पुरुषार्थ गराउँछ, कल्प पहिला जस्तै। तर चल्नुपर्छ श्रीमत्तमा। ड्रामा भनेर आफ्नो मत चलाउनु हुँदैन। जान्नुहुन्छ ड्रामा अनुसार स्वर्ग बन्छ, तैपनि उच्च पदको लागि श्रीमत अनुसार पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ। समय पनि बताउनुहुन्छ। ड्रामा प्लान अनुसार बाबा आउनु भएको छ। उहाँले भन्नुहुन्छ— यो संगमयुग पुरुषार्थ गर्नको लागि हो। पतितबाट पावन बन्नुपर्छ। संगमको धेरै महिमा छ। त्यो हो नदी र सागरको संगम, यो तिमी संगम त अहिले हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म यो संगम युगमा आउँछु। सारा दुनियाँ पतित अवश्य बन्छ। फेरि पतितबाट पावन दुनियाँ अवश्य बन्नेछ। जति पनि मनुष्य मात्र छन्, सबैले हिसाब-किताब चुक्ता गरेर पावन बन्नै पर्छ। यो परिवर्तनको समय हो, पावन नबनी कुनै सजनी परमपिता परमात्मा साजनको पछि जान सक्दैन। तिमीले देखेका छौ, माहुरीहरू उड्दा उनीहरूको एउटा रानो हुन्छ, त्यसैको पछि सारा बथान उड्छन्। यो पनि त्यस्तै हो। साजन आउनु भएको छ फूल जस्तो बनाउन। तिमीहरू सबै पावन बन्छौ फेरि जब म आउँछु अनि तिमी सबै आत्मा सजनीहरू मेरो पछि दौडन्छौ। तिमी सजनीहरूलाई पनि थाहा छ— हामीले यो शरीर छोडेर दौडिनेछौं साजनको पछाडि। भगवान् हुनुहुन्छ एक, भक्तहरू छन् अनेक। कोहीले कसलाई मान्छन्, कोहीले कसलाई मान्छन्। कसैले भन्छन् संसार बनेकै छैन। जसले जे भन्यो त्यो माने, आफ्नो मत अथवा मनुष्यको मतलाई भ्रम भनिन्छ। बाबा आएर सबै भ्रमबाट छुटाउनु हुन्छ। यो हो नै दुःखधाम।

अहिले सुखधाममा जानको लागि श्रीमत मिलिरहेको छ। निराकार बाबाको मत मिलिरहेको छ। साकार मनुष्यद्वारा कहिल्यै श्रीमत मिल्न सक्दैन। रावणराज्यमा आसुरी सम्प्रदायलाई परमपिता परमात्मा सिवाय कसैले पनि श्रीमत दिन सक्दैन, जसद्वारा उनीहरू श्रेष्ठ बनून्। दिन-प्रतिदिन मनुष्य अझै भ्रष्ट हुँदै जान्छन्। उनीहरू सबैको उत्रिने कला हुन्छ, तिमी अब चढ्ती कला छ। तिमी ब्राह्मणबाट देवता बन्छौ फेरि कला कम हुन थाल्छ। देवताबाट क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्छन्। अहिले चढ्ती कला छ। तिमी चढ्ती कला सर्वका भला। सबै मुक्तिधाममा जान्छन् र तिमी जीवनमुक्तिमा जान्छौ। यहाँ कहिल्यै खाली हुँदैन। स्वर्ग भएको बेला अरु खण्ड रहँदैन। इस्लामी, बौद्धि आदि त पछि आउँछन्। त्यस भन्दा पहिला चन्द्रवंशी रामराज्य थियो। त्यो भन्दा पहिला सूर्यवंशी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। क्राइष्ट नहुँदा बौद्धि थिए, बौद्धि नहुँदा इस्लामी थिए। इस्लामी नहुँदा रामराज्य थियो। त्यसभन्दा पहिला सूर्यवंशी थिए। अहिले सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी दुवै घराना छैनन्। बाबा आएर ३ धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली सच्चा ब्राह्मण देवता बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। शूद्रले पुरुषार्थ गर्दैनन्, ब्राह्मणहरूलाई नै ब्रह्माद्वारा श्रीमत मिल्छ, जसबाट तिमी श्रेष्ठ देवता बन्छौ। बाँकी थोरै समय छ, विनाश अवश्य हुन्छ। अवस्था बिग्रिरहन्छ। बिग्रन समय लाग्दैन। एउटाले बम चलायो भने अर्कोले पनि चलाउन थाल्छ। तिमीले सूक्ष्मवतन, मूलवतन, वैकुण्ठ देखेर आउँछौ। साक्षात्कार हुन्छ। कृष्णपुरीको पनि साक्षात्कार हुन्छ, तर त्यहाँ जान सकिँदैन। जाने समय तब हुन्छ, जब शिवबाबाले साथमा लिएर जानुहुन्छ, साक्षात्कार हुन्छ।

अहिले तिमी म ईश्वर सँग सम्बन्ध जुटेको छ। तिमी रावण राज्यतिर पिठ्यौं छ। मुख छ राम राज्यतिर। अहिले तिमी ब्राह्मण वर्णमा छौ। वर्ण अविनाशी छन्। प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू अवश्य हुनुपर्छ। तिमी ब्राह्मणलाई वर्सा दादाद्वारा मिल्छ। स्वर्ग स्थापना गर्ने, राजयोग सिकाउने शिवबाबा हुनुहुन्छ। यो ईश्वरीय वर्सा आधाकल्प चल्यो, फेरि मिल्छ आसुरी वर्सा। चढ्ती कला २१ जन्म पछि पूरा हुन्छ। फेरि आसुरी राज्य सुरु हुन्छ, असुर यो रावण हो। परमपिता परमात्मालाई भनिन्छ बिन्दु। दुनियाँले यो जानेका छैनन्— शिवको रूप कस्तो हुन्छ? उनीहरूले सम्झन्छन् यति ठूलो लिंग हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जस्तो तिमी आत्माको रूप बिन्दु जस्तै छ, म परमात्माको पनि रूप बिन्दु जस्तै छ। जसरी तिमी चम्किलो सितारा हो, त्यस्तै म पनि चम्किलो सितारा हुँ। म सदैव परमधाममा रहन्छु, जन्म-मरणमा आउँदिनँ। तिमी जन्म-मरणमा आउँछौ। म पतित-पावन हुँ, त्यसैले अवश्य म परमधाममा रहनुपर्छ। अहिले मैले तिमीलाई पावन बनाइरहेको छु। धेरै ठूलो प्राप्ति छ। २१ जन्मको लागि तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। पुरानो दुनियाँलाई बुद्धियोगद्वारा बिर्सिनु पर्छ। भन्दछन् पनि— यो बच्चा अथवा धन ईश्वरले दिनु भएको हो। तर बाबा भन्नुहुन्छ— यो सबै त अब समाप्त हुनेछ। यो त केही पनि होइन, यसमा ममत्व तोडिदेऊ। भगवान्ले तिमी सँग लिएर के गर्नुहुन्छ? केवल तिमीले ममत्व निकालिदेऊ। यो त धेरै कम हो। मैले त रिटर्नमा तिमीलाई स्वर्गको वर्सा दिन्छु। जसरी पिताले नयाँ भवन बनाए भने पुरानो सँग ममत्व निस्केर नयाँ सँग जुट्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यो पुरानो दुनियाँ भस्म हुन्छ। अब हामी नयाँ दुनियाँमा

जानु छ त्यसैले ममत्व मेटाएर नयाँमा जोड्नु छ। कलियुग पछि सत्ययुग आउँछ। जसरी रात पछि दिन र दिन पछि रात आउँछ। यो फेरि बेहदको दिन र रातको कुरा हो। आधाकल्प हुन्छ ज्ञानको प्रारब्ध। आधाकल्प हुन्छ भक्ति। जब तमोप्रधान जीर्ण हुन्छ अनि म आउँछु। अहिले त भक्ति पनि व्यभिचारी छ। मलाई कण-कणमा ढुंगो माटोमा छ भनिदिन्छन्। पत्थरलाई पूजा गर्न राख्छन्। पत्थरलाई नै शिव भन्छन्। पूजाको लागि यी पत्थरका प्रतिमाहरू बनाएका छन्। यी भक्तिमार्गका सामग्री धेरै छन्। जन्म-जन्मान्तर यज्ञ, तप, तीर्थ आदि गर्छन्, शास्त्र पढ्दै आएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यी सबै कुराबाट तिमीले मलाई प्राप्त गर्न सक्दैनौ। तिमीले स्वयं पनि भन्छौ— पतित-पावन आउनुहोस्। पतित आत्माहरू त जान सक्दैनन्। सम्झाउन त धेरै राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ। गीत पनि छ अब थोरै धैर्य गर। श्रीमतमा चलयौ भने तिम्रा सबै दुःख छुट्छन्। २१ जन्मको लागि तिमी फेरि विश्वको मालिक बन्छौ। एउटै पारलौकिक बाबाले स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ। त्यहाँ दुःखको कुनै कुरा हुँदैन। तिमी ५ हजार वर्ष पछि बाबा सँग वर्सा लिन आएका छौ। जसले आएर अलिकति सुन्छन्, उनीहरू पनि स्वर्गमा आउँछन्। तर उच्च पद पाउन सक्दैनन्। जति योगमा रहन्छौ, त्यति पवित्र हुँदै जान्छौ र उच्च पद पाउँछौ। शिवबाबाको यादमा रहनुपर्छ र सृष्टिचक्र घुमाउनुपर्छ अनि अरूलाई पनि सम्झाउनु छ— यसद्वारा नै उच्च पद मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अजामिल जस्ता पापीहरूको पनि उद्धार हुन जान्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मृत्युलोकको बन्धनमा रहेर पनि सुखको सम्बन्धलाई याद गर। आफूलाई आत्मा सम्झेर मन-बुद्धिलाई भट्किनबाट छुटाऊ।
- २) पुरानो दुनियाँ समाप्त हुँदैछ त्यसैले यस सँग ममत्व मेटाऊ। सबै भ्रमबाट बुद्धियोग निकाल्नको लागि श्रीमतमा चल।

वरदानः— दुःखको लहरबाट अलग रहेर प्रभु प्यारको अनुभव गर्ने खुशीको खजानाबाट सम्पन्न भव संगमको समयमा दुःखको लहरका कति कुराहरू सामुन्ने आउँछन् तर आफू भित्र मनलाई त्यो दुःखको लहरले दुःखी नबनाओस्। जसरी गर्मीको मौसममा गर्मी हुन्छ तर स्वयंलाई बचाउनु स्वयंमा भर पर्छ। त्यस्तै दुःखको कुरा सुनेर पनि मनमा त्यसको प्रभाव नपरोस्। जब यस्तो दुःखको लहरदेखि अलग बन्छौ अनि प्रभुको प्रिय बन्छौ। जो यस्तो न्यारा र परमात्माको प्यारा छ, ऊ नै खुशीको खजानाबाट सम्पन्न रहन्छ।

स्लोगनः— त्रिकालदर्शी वा त्रिनेत्री ऊ हो, जसले मायाको बहुरूपलाई सहजै चिन्दछ।